

milginis strazdas

Turdus pilaris

Apsaugos statusas: **Mažai rūpimos (LC)**

Rangas: **species**

3

STEBĖJIMŲ

2

STEBĖTOJŲ

ausis

PIKO MĒNUO

KARALYSTĖ

Animalia

KLASĖ

Aves

ŠEIMA

Turdidae

GENTIS

Turdus

Kur ir kada stebėti?

Dažniausiai aptinkama šeškinės ozo centrinė dalis. Daugiausia stebėjimų užfiksuota sausį. Geriausias stebėjimo metas — ankstyvas rytas (ypač iki 9 val.).

Apie rūšį

Smilginis strazdas – strazdinių (Turdidae) šeimos žvirblinis paukštis. Nuo kitų strazdų skiriasi pilka galva ir antuodegiu bei rudais pečiais. Paukščiui skrendant matyti balta apačia.

Paplitimas

Gyvena miškingose ar krūmingose Šiaurės Europos ir Azijos vietovėse – nuo Skandinavijos vakaruose iki Aldano rytuose, šiaurinė arealo riba eina pro Jamalo pusiasalį, Jenisiejaus žemumą, pietinė – pro Tuvą, Jenisiejaus aukštumą, Altajų, šiaurės Kachstaną, Volgos žemumą, Karpatas, Šveicariją. Taip pat gyvena Grenlandijoje, Gotlande, Alando salose. Smilginis strazdas sutinkamas visoje Lietuvoje, gana gausus.

Žiemą dideliais būriais migruoja į pietus, dažnai kartu su baltabruviais strazdais (*Turdus iliacus*).

Lietuvoje pavasarį negausiai atskrenda kovo antroje pusėje, rugpjūtį pradeda būriuotis, rugsėjo pabaigoje–spalį išskrenda. Nedideli būriai pasilieka žiemoti.

Kasmet peri 80 000-120 000 porų.

Išvaizda

Tiek patino, tiek patelės pakaušis, galva ir antuodegis pilki, viršugalvis dryžuotas. Pečiai bei nugara rudos spalvos. Uodega juodai ruda. Krūtinė, pagurklis, gerklė raibi. Kojos šviesiai rudos. Snapas tamsiai rudas, pamatinė dalis geltona. Rainelė ruda.

Išsiritusių jauniklių galva ir nugara padengta ilgokais rusvai pilkais pūkais. Vėliau tampa rusvi, o jų papilvė labiau raiba nei suaugusiųjų.

Elgsena

Dažniausiai įsikuria gluosniais ir alksniais apaugusiose paupiuose, laukų pušynėliuose, parkuose, soduose, juodalksnyuose, kapinėse, greta girių. Smilginiams strazdams nesvarbus apgyvendinto miško brandumas, pomiškis. Apsistoja ir kultūriniuose kraštovaizdžiuose. Skirtingai nuo kitų strazdų, dažniausiai suka lizdus kolonijomis (5-15 porų, nors

kartais iki 100). Labai įnirtingai gina lizdus – garsiai rėkia, atėjūną puola, smūgiuoja, apipila skystomis išmatomis. Taip jie paprastai išveja varnas ar kėkštus, todėl greta smilginių strazdų mėgsta įsikurti ir kiti smulkūs paukščiai (kikiliai, žalios ios ir ankstyvosios pečialindos, strazdai giesmininkai, sodinės ir juodagalvės devynbalsės, liepsnelės, volungės, tošinukės, pilkosios musinukės).

Smilginis strazdas lizdus suka pušyse, tuopose, alksniuose, drebulėse, beržuose, maumedžiuose, gluosniuose ir kt. medžiuose. Lizdą sukrauna iš varpučio, smilgų, aplipdo moliu, dumbliu, gūžtą iškloja varpinių žolių lapeliais. Dažniausiai lizdą susuka kamieno išsišakojimuose, rečiau šakų galuose, prie kamieno, medžio vainike, pasitaiko ir ant inkilų, kempingrybių. Vidutiniškai lizdą įrengia 4,3 m aukštyje, kur dažniau lankosi žmonės – 4–15 m aukštyje.

Kiaušinius deda balandžio 15–26 d. Padeda 4–6 žalsvus, ovalius, rudomis dėmelėmis ir brūkšniais margintus kiaušinius. Peri 12–14 dienų (daugiausia patelė). Jaunikliai pradeda plunksnuotis po 7 dienų. Sulaukę 13–14 dienų (gegužės viduryje) palieka lizdą, bet dar nemoka skraidyti, todėl daug jų žūva. Jei pirma dėtis žūva, peri antrą kartą.

Pavasarij, vasarą maistą rankioja laukuose, drėgnose pievose, prie vandens telkinių, šaltinių, pakelėse. Rudenį gausiais būriais traukia arčiau sodybų, nulesa vaisius. Žiemą laikosi prie gyvenviečių, sutinkami tujų, gudobelių krūmuose, ieško nenuskintų vaisių, uogų.

Smilginiai strazdai veiklūs dieną, žmogaus nevengia, bet arti neprisileidžia. Mėgsta tupėti šakų galuose, aukštuose medžiuose, kur plačiai matyti vietovė. Maitinasi ant žemės, šuoliuoja dideliais šuoliais, drabsto senus lapus, žolę ir ieško bestuburių.

Mityba

Visaėdžiai, maitinasi įvairiais vabzdžiais ir kirmėlėmis vasarą, uogomis žiemą. Maitindami rankioja sliekus, sparvas, vikšrus, smulkius moliuskus, laumžirgių lervas. Vėliau, antroje vasaros pusėje pereina daugiausia prie uogų – žemuogių, mėlynių, aviečių, ievų uogų, spanguolių. Rudenį ir žiemą ypač lesa šermukšnius. Jiems gausiai užderėjus, daug smilginių strazdų lieka žiemoti.

== Šaltiniai ==

Skenuok ir peržiūrėk
naujausią informaciją

seskinesozas.lt

Biologinės įvairovės projektas
Duomenys: iNaturalist, Wikipedia, GBIF
iNaturalist rūšies puslapis